

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010316
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813010316.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom 30. septembra 2014 prejednal odvolanie obžalovanej H. C. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/119/2013 z 28.11.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/119/2013 z 28.11.2013.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovanú H. C., predtým F., nar. X.XX.XXXX v A. I.,
trvale bytom H. N. č. XXX, okres A.
I.,

u z n á v a z a v i n n ú , ž e :

v presne nezistený deň pred 15.8.2007 v Trstenej, okres Tvrdošín, pod zámienkou výhodnej investície presvedčila O. J., nar. XX.XX.XXXX, aby si vo svojom mene vybavila pôžičku 300 000,- Sk (9 958,18 Eur), ktorú jej odovzdá pre Q. B., podnikateľa a spolumajiteľa firmy, s tým, že uvedenú pôžičku bude za O. J. splácať a ako dlžník s ňou následne uzavrela zmluvu o pôžičke na sumu 300 000,- Sk, na základe čoho O. J. dňa 15.7.2007 v Trstenej uzavrela so spoločnosťou M.V. partners, s.r.o., so sídlom Trenčín, Staničná 16/1062, IČO: 36 337 617 (pôvodne BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617), zmluvu o úvere č. 0242/2007 na sumu 300 000,- Sk (9 958,18 Eur), v ktorej sa zaviazala uvedenú sumu vrátiť do 14.2.2008 spolu so zmluvným úrokom, a z dôvodu zabezpečenia dlhu uzavrela v tento deň aj zmluvu o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva s predmetom zabezpečenia - byt č. 3, nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží bytového domu v T., na ulici V. č. XXX, vchod 1, postavený na parcele č. 6645, a následne po uzavretí zmluvy prevzala O. J. od obchodného zástupcu spoločnosti M.V. partners, s.r.o., so sídlom Trenčín, Staničná 16/1062, IČO: 36 337 617 (pôvodne BENEFIT INVEST, s.r.o.) v Trstenej v hotovosti sumu 268 000,- Sk (8 895,97 Eur), ktorú jej dňa 16.8.2007 v Trstenej odovzdala; následne v presne nezistený deň po 15.8.2007 a pred 24.8.2007 pod zámienkou výhodnej investície presvedčila O. J., aby si O. W., nar. XX.X.XXXX, matka O. J., vybavila pôžičku na sumu 200 000,- Sk (6 638,78 Eur) a potom jej túto hotovosť odovzdala, zároveň sa zaviazala, že pôžičku bude za ňu splácať ona a ako jej dlžník s ňou uzavrela zmluvu o pôžičke na sumu 200 000,- Sk, na základe čoho O. J. požiadala svoju matku O. W. o uzavretie tejto zmluvy o pôžičke a dňa 24.8.2007 v Žiline uzavrela O. W. so spoločnosťou M.V. partners, s.r.o., so sídlom Trenčín, Staničná 16/1062, IČO: 36 337 617 (pôvodne BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná č. 16/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617), zmluvu o úvere č. 0249/2007 na sumu 200 000,- Sk (6 638,78 Eur), ktorú sa zaviazala vrátiť do 23.2.2008 spolu so zmluvným úrokom, a z dôvodu zabezpečenia dlhu uzavrela v daný deň aj zmluvu o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva s predmetom zabezpečenia - byt č. 40 nachádzajúci sa na 2. nadzemnom podlaží obytného domu v T., na ulici D. č. XXX, vchod

24, zapísaného na LV č. XXXX v katastrálnom území T. a následne po uzavretí zmluvy prevzala O. J. v mene O. W. od obchodného zástupcu spoločnosti M.V. partners, s.r.o., so sídlom Trenčín, Staničná 16/1062, IČO: 36 337 617 (pôvodne BENEFIT INVEST s.r.o.) v Žiline v hotovosti sumu 185 400,- Sk (6 154,15 Eur), ktorú vzápätí vložila na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý jej uviedla H. C., kde však vyššie uvedené úvery za poškodené O. J. a O. W. riadne a včas nesplatila, na základe čoho si veriteľ M.V. partners, s.r.o., so sídlom Trenčín, Staničná 16/1062, IČO: 36 337 617 (pôvodne BENEFIT INVEST, s.r.o.) uplatnil svoje právo v zmysle zmlúv o zabezpečení záväzku, pričom už v čase, keď sa zaviazala, že úvery bude splácať za poškodené, vedela, že dohodnuté úverové splátky riadne neuhradí, nakoľko jej to nedovoľovala jej finančná situácia, keďže nemala zabezpečený stály príjem dosahujúci minimálne výšku mesačných splátok, čím O. J., nar. XX.XX.XXXX, uviedla do omylu a spôsobila jej škodu najmenej vo výške 300 000,- Sk (9 958,18 Eur), a O. W., nar. XX.X.XXXX, uviedla do omylu a spôsobila jej škodu najmenej vo výške 200 000,- Sk (6 638,78 Eur),

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu, a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l a :

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Z a t o j u o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanej určuje skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. ukladá obžalovanej obmedzenie - podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. obžalovaná je povinná počas skúšobnej doby strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom okresného súdu, v ktorého obvode je miesto pobytu obžalovanej, a to najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenej O. J., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom T., V. č. XXX/XX, vo výške 8 895,97 Eur (osemtisícosemstodevät'desiatpäť eur a deväťdesiatsedem centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodenej O. W., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom T., D. č. XXX, vo výške 6 154,15 Eur (šesttisícstopäťdesiatštyri eur a pätnásť centov).

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/119/2013 z 28.11.2013 bola obžalovaná H. C. uznaná za vinnú zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň pred 15.8.2007 v Trstenej, okres Tvrdošín, presvedčila O. J., nar. XX.XX.XXXX, aby si vo svojom mene vybavila pôžičku 300 000,- Sk (9 958,18 Eur), ktorú jej odovzdá pre Q. B., podnikateľa a spolumajiteľa firmy, s tým, že uvedenú pôžičku bude za O. J. splácať a ako dlžník s

ňou uzavrie zmluvu o pôžičke na sumu 300 000,- Sk, na základe čoho O. J. dňa 15.7.2007 v Trstenej uzavrela so spoločnosťou BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná 15/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617, zmluvu o úvere č. 0242/2007 na sumu 300 000,- Sk (9 958,18 Eur), v ktorej sa zaviazala uvedenú sumu vrátiť do 14.2.2008 spolu so zmluvným úrokom, a z dôvodu zabezpečenia dlhu uzavrela v tento deň aj zmluvu o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva s predmetom zabezpečenia - byt č. 3, nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží bytového domu v T., na ulici V. č. XXX, vchod 1, postavený na parcele č. 6645, a následne po uzavretí zmluvy prevzala O. J. od obchodného zástupcu spoločnosti pôvodne BENEFIT INVEST, s.r.o. v Trstenej v hotovosti sumu 268 000,- Sk (8 895,97 Eur), ktorú jej dňa 16.8.2007 v Trstenej odovzdala; následne v presne nezistený deň po 15.8.2007 a pred 24.8.2007 presvedčila O. J., aby si O. W., nar. XX.X.XXXX, matka O. J., vybavila pôžičku na sumu 200 000,- Sk (6 638,78 Eur) a potom jej túto hotovosť odovzdala, zároveň sa zaviazala, že pôžičku bude za ňu splácať ona a ako jej dlžník s ňou uzavrie zmluvu o pôžičke na sumu 200 000,- Sk, na základe čoho O. J. požiadala svoju matku O. W. o uzavretie tejto zmluvy o pôžičke a dňa 24.8.2007 v Žiline uzavrela O. W. so spoločnosťou BENEFIT INVEST, s.r.o., so sídlom Staničná č. 15/1062, Trenčín, IČO: 36 337 617, zmluvu o úvere č. 0249/2007 na sumu 200 000,- Sk (6 638,78 Eur), ktorú sa zaviazala vrátiť do 23.2.2008 spolu so zmluvným úrokom, a z dôvodu zabezpečenia dlhu uzavrela v daný deň aj zmluvu o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva s predmetom zabezpečenia - byt č. 40 nachádzajúci sa na 2. nadzemnom podlaží obytného domu v T., na ulici D. č. XXX, vchod XX, zapísaného na LV č. XXXX v katastrálnom území T. a následne po uzavretí zmluvy prevzala O. J. v mene O. W. od obchodného zástupcu spoločnosti BENEFIT INVEST s.r.o. v Žiline v hotovosti sumu 185 400,- Sk (6 154,15 Eur), ktorú vzápätí vložila na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý jej uviedla H. C., kde však vyššie uvedené úvery nesplácala, na základe čoho si veriteľ BENEFIT INVEST, s.r.o. uplatnil svoje právo v zmysle zmlúv o zabezpečení záväzku, pričom už v čase, keď sa zaviazala, že pôžičku bude splácať za O. J., vedela, že dohodnuté splátky neuhradí, nakoľko jej to nedovoľovala jej finančná situácia, keďže nemala zabezpečený stály príjem dosahujúci minimálne výšku mesačných splátok, čím O. J., nar. XX.XX.XXXX, spôsobila škodu najmenej vo výške 414 121,33 Sk (13 746,31 Eur) a O. W., nar. XX.X.XXXX, škodu najmenej vo výške 404 029,12 Sk (13 411,31 Eur).

Za tento trestný čin bola obžalovaná odsúdená podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej O. J. vo výške 8 895,97 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenej O. W. vo výške 6 154,15 Eur.

Proti tomu rozsudku podala riadne a včas odvolanie obžalovaná H. C.. V písomnom podaní na č.l. 394-395, ktoré odvolací súd podľa obsahu vyhodnotil ako odôvodnenie odvolania, obžalovaná poukázala na to, že trestné oznámenie s odstupom času vníma ako účelové a úmyselné šikanovanie jej osoby, poškodenie dobrého mena, zneužitie jej finančnej tiesne, do ktorej sa dostala vďaka Q. B. a S. H.. Celé obvinenie je postavené na klamstvách a nepravdivých poddimenzovaných sumách s úmyslom dosiahnuť vyšší trest. Vykonávateľmi celého podvodu sú práve Q. B. s kamarátom S. H.. Poškodená O. J. je podľa jej názoru zmanipulovaná vyššie uvedenými osobami. Výpoveď svedka Q. B. je nedôveryhodná a nepravdivá. Podľa jej názoru dôkazy v uvedenej veci neboli vykonané správne.

Z obsahu podania obžalovanej na č.l. 394 tiež vyplýva, že v súdnej veci sa nevie obhajovať, nemá finančné prostriedky na právneho zástupcu, nevie financovať ani cestu na nazretie do súdneho spisu, čím je znemožnené jej zákonné právo sa brániť, že jej nepridelili ani právne zastúpenie, hoci zo zákona na to právo má. Právny zástupca by odhalil, že vo veci je neskutočné množstvo porušení zákonov, nedodržanie lehôt, na základe ktorého je stíhanie a obvinenie jej osoby vykonávané. Obžalovaná súdu zároveň zaslala potvrdenia o svojej finančnej a majetkovej situácii (č.l. 388-391).

V odvolacom konaní Krajský súd v Žiline opatrením, sp.zn. 1To/26/2014 z 15.7.2014 obžalovanej podľa § 40 ods. 2 Tr. por. ustanovil obhajcu na zastupovanie v predmetnej trestnej veci. Na tomto mieste sa žiada poznamenať, že v súdenom prípade sa nejedná o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por., kedy by obžalovaná v záujme zabezpečenia jej ústavného práva na právnu ochranu musela mať obhajcu ihneď po vznesení obvinenia.

Súdom ustanovený obhajca v písomných dôvodoch podaného odvolania bližšie rozviedol obžalovanou uvádzané odvolacie dôvody nasledovne: „Napadnuté rozhodnutie považujeme za vydané predčasne, skutkové zistenia súdu prvého stupňa sú neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. zhromaždil skutkový stav veci a takto získaný dôkazný materiál v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. aj vyhodnotil. V prejednávanej veci nebola bezpečne, a teda bez akýchkoľvek pochybností preukázaná subjektívna stránka konania obžalovanej, prvostupňový súd sa v tomto smere stotožnil len s tvrdeniami poškodených a svedka B., ktorý sa priamo zúčastňoval na konaní obžalovanej. Odôvodnenie prvostupňového súdu je v tomto smere nedostatočné a nepresvedčivé. Aj s poukazom na osobu svedka B. nebola v konaní inými vykonanými dôkazmi bezpečne preukázaná pravdivosť jeho tvrdení, že obžalovaná vedela už v čase uzatvárania pôžičiek, že takto požičané peniaze nebude mať z čoho vrátiť, nakoľko nemala žiadne peniaze, príjem a mala len dlhy. Pre posúdenie hodnovernosti výpovede svedka B. bolo potrebné preveriť jeho mieru účasti na žalovanom „podvodnom konaní“ obžalovanej, z akého dôvodu sa tento zúčastňoval na stretnutiach s poškodenou, či podľa obžalovanej mal nahovárať poškodenú, aby si zobrala úver, prezentovať svoj podnikateľský zámer, resp. použiť takto získané finančné prostriedky na vlastnú potrebu. Súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, kde skončili požičané finančné prostriedky. V tomto smere sme toho názoru, že na účely stanovenia výšky škody nie je možné vychádzať z ceny bytov poškodených. Na základe uvedených skutočností navrhujeme, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovanej H. C. je čiastočne dôvodné.

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v samotnej podstate - v merite veci rozhodol správne.

Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jej prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že tento spáchala obžalovaná H. C.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovanej. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených trestných činov zistenia, ktoré sú správne.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovanej.

Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkazovej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. však podľa názoru krajského súdu nezodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd nekriticky prevzal obžalobu a nesprávne posúdil vo výroku o vine súdený skutok ako zločin podvodu § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., namiesto správnej právnej kvalifikácie zodpovedajúcej ustanoveniu § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Treba uviesť, že v prípade hospodárskych trestných činov a proti majetku je podstatné, aby sa bez akýchkoľvek pochybností zistila výška škody spôsobená trestným činom, čo je predpokladom nielen správneho rozhodnutia o nároku poškodeného na náhradu škody, ale predovšetkým na zákonné rozhodnutie o vine obžalovaného. Obligatónnym znakom skutkových podstát týchto trestných činov je spravidla následok práve formou škody. Jej výška (suma prevyšujúca 266,- Eur) je spravidla základným kritériom odlišujúcim trestný čin od priestupku a zároveň skutočnosťou podstatnou na posúdenie, či ide o rozdielne sankcionované základné alebo kvalifikované skutkové podstaty.

Ustanovenie § 124 v ods. 1 Trestného zákona vymedzuje základnú definíciu škody, ktorou sa rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach, škodou sa rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Predmetné ponímanie škody u tzv. ekonomickej kriminality v zásade vychádza z tzv. škody priamej, skutočne vzniknutej (damnum emergens), stanovenej exaktným vyčíslením ujmy alebo reálneho úbytku

na majetku, prípadne prospechu získaného v príčinnej súvislosti s trestným činom, ktoré možno vyjadriť v peniazoch.

Okresný súd sa uvedenými základnými zásadami trestného konania dôsledne neriadil. Predovšetkým nezistil správne výšku škody spôsobenej trestným činom, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol o vine obžalovanej.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie je odvolací súd toho názoru, že obžalovaná H. C. podvodným konaním úmyselne uviedla do omylu poškodené O. J. a jej matku O. W. a pod zámienkou výhodnej investície presvedčila obidve poškodené, aby si vybavili pôžičky, resp. úvery na sumu 300 000,- Sk (O. J.) a na sumu 200 000,- Sk (O. W.), ktoré sumy, krátené o čiastky odovzdané p. N. N. bezprostredne po uzavretí úverových zmlúv, jej potom odovzdali (O. J. obžalovanej odovzdala sumu 268 000,- Sk a O. W. sumu 185 400,- Sk) s tým, že obžalovaná ich bude za poškodené riadne splácať a na potvrdenie týchto skutočností následne obžalovaná s poškodenými uzavrela zmluvy o pôžičke na sumu 300 000,- Sk (O. J.) a na sumu 200 000,- Sk (O. W.). Z vykonaného dokazovania však jednoznačne a bezpečne vyplýva, že obžalovaná už v čase uzavretia úverových zmlúv vedela, že dohodnuté úverové splátky riadne neuhradí, nakoľko jej to nedovoľovala jej finančná situácia, keďže nemala zabezpečený stály príjem dosahujúci minimálne výšku mesačných splátok.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že obžalovaná H. C. od samého začiatku konala s úmyslom poškodzovacím, resp. s úmyslom poškodiť poškodené „len“ o sumu 300 000,- Sk (9 958,18 Eur vo vzťahu k poškodenej O. J.) a o sumu 200 000,- Sk (6 638,78 Eur vo vzťahu k poškodenej O. W.), na ktoré sumy s poškodenými uzavrela zmluvy o pôžičke, a nie o sumu predstavujúcu cenu bytov poškodených, ktoré boli predmetom zmlúv o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, t.j. k bytom patriacim poškodeným.

S ohľadom na uvedené, krajský súd správne zistené konanie obžalovanej H. C. posúdil v súlade so zákonom, keď ho, na rozdiel od obžaloby, s poukazom na ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na výšku škody spôsobenej trestným činom (väčšia škoda) kvalifikoval ako prečin podvodu § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Pre posúdenie skutku ako trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. sa po subjektívnej stránke vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel konal už od začiatku s úmyslom iného poškodiť a seba lebo iného na škodu cudzieho majetku obohatiť, pričom z tejto pohnútky uvedie niekoho do omylu alebo niečí omyl využije.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Bude stačiť aj úmysel eventúálny (§ 15 písm. b/ Tr. zák.). Zavinenie ako podstatná zložka subjektívnej stránky trestného činu je vybudovaná na zložke vedomostnej (intelektuálnej) a zložke vôľovej. Vôľovou zložkou sa rozumie predovšetkým chcenie, ale aj uzrozenie. Zavinenie je vnútorný, psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu a vzťahuje sa na porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, spôsobom uvedeným v tomto zákone. Vzťahuje sa na priebeh páchatel'ovho činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Zavinenie sa vzťahuje na podstatné skutočnosti, ktoré tvoria páchatel'ov skutok, čin. K subjektívnej stránke patrí ako fakultatívny znak nepochybne aj motív konania páchatel'a, ktorý predstavuje vnútorný podnet vedúci páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zistil u obžalovanej H. C. zavinenie podľa § 15 písm. a) Tr. zák., t.j. spáchanie prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v priamom úmysle.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaná odvolanie založila aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jej námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Obžalovaná H. C. sa od začiatku trestného konania necítila byť vinná zo žalovaného trestného činu. Na svoju obhajobu uvádzala, že ide o úmyselné šikanovanie jej osoby, poškodenie dobrého mena, zneužitie jej finančnej tiesne
zo strany Q. B..

Vinu obžalovanej mal krajský súd, rovnako ako okresný súd, preukázanú predovšetkým na základe výpovedí priamych svedkov: poškodených O. J. a O. W., ako aj svedka Q. B.. Krajský súd môže len potvrdiť, že práve svedkyne poškodené presvedčivo usvedčujú obžalovanú zo spáchania súdeného skutku a odvolaciemu súdu nie sú známe žiadne skutočnosti spochybňujúce vierohodnosť ich výpovedí. Je nesporné, že poškodené tak v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom detailne popísali podstatné okolnosti spáchania skutku. Vo vzťahu k výpovedi poškodeného odvolací súd dáva do pozornosti, že Trestný poriadok, ani konštantná judikatúra nevyklučuje, aby bola výpoveď svedka poškodeného, ktorý je v prevažnej miere aj oznamovateľom trestného činu, použitá ako usvedčujúci dôkaz. Krajský súd už v mnohých svojich rozhodnutiach judikoval, aké sú požiadavky ohľadne kvality výpovede svedka, ktorá je jediným dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného. Ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. V posudzovanom prípade však nie sú výpovede poškodených len jedným z dôkazných prostriedkov produkovaných v trestnom konaní, ktoré usvedčujú obžalovanú zo spáchania súdeného trestného činu.

Podľa názoru odvolacieho súdu poškodené O. J. a O. W., ktorých výpovede potvrdzuje svedok Q. B., presvedčivo usvedčujú obžalovanú zo spáchania súdeného skutku. Výpovede menovaných svedkov krajský súd považuje za logické, presvedčivé, zrozumiteľné, pravdivé a vierohodné. Odvolací súd v týchto súvislostiach zdôrazňuje, že pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom či zamestnávateľskom vzťahu, prípadne v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného, často hmotného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny vyplývajúce či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Pritom nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

V súvislosti s odvolacou námietkou, že v predmetnej veci bolo potrebné preveriť mieru účasti svedka Q. B. na žalovanom podvodnom konaní obžalovanej, odvolací súd uvádza, že v odseku 15 § 2 Tr. por. je upravená obžalovacia zásada, ktorej podstata spočíva v tom, že súd môže konať a rozhodovať len na podklade obžaloby, t.j. aj konanie pred súdom možno uskutočniť len voči tým osobám, proti ktorým prokurátor ako „štátny žalobca“ podal obžalobu. Vzhľadom k tomu sa krajský súd v súdenom prípade nezaoberal trestnoprávnou zodpovednosťou ďalších osôb zúčastnených na podvodnom konaní obžalovanej.

Výpovede svedkov - poškodených logicky prepájajú aj nepriame dôkazy vykonané v predmetnej veci - listinné dôkazy: najmä zmluvy o pôžičke, zmluvy o úvere, dodatky č. 1 k zmluvám o úvere, zmluvy o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva, oznámenia o realizácii zabezpečovacieho prevodu práva, odborné vyjadrenie č. 208/2013, rozsudky Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 9C/127/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 5Co/237/2013, sp.zn. 5Cb/181/2008, sp.zn. 2Cb/32/2008. Vymenované dôkazy zároveň jednoznačne a nepochybne vyvracajú obhajobné tvrdenia obžalovanej, že sa nedopustila protiprávneho konania voči poškodeným.

Je pochopiteľné, že obžalovaná popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinú pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“. Obžalovaná tvrdila, že bola v čase činu na mieste činu, len inak interpretuje to, čo sa tam malo stať, resp. nestáť. Obžalovaná v priebehu celého trestného konania nepredložila súdu žiadne alibi, ktoré by celkom nepochybne mohlo výrazne spochybniť výpoveď svedkov - poškodených O. J. a O. W. v spojení so svedeckou výpoveďou Q. B. a v spojení s vyššie uvedenými listinnými dôkazmi.

Krajský súd v tejto časti uzatvára, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a okolnosti, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní, priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Pri úprave skutku odvolací súd zachoval v celom rozsahu jeho totožnosť, pretože bola zachovaná tak totožnosť konania, ako aj totožnosť následku. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že obžalovacia zásada uvedená v § 278 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné, naopak, pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti opísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňom 9.9.2009 zápisom do Obchodného registra došlo k zmene obchodného mena spoločnosti BENEFIT INVEST, s.r.o., Staničná 16/1062, 911 05 Trenčín, IČO: 36 337 617, z BENEFIT INVEST, s.r.o na M. V. partners, s.r.o. Od tohto dňa spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o. vystupuje pod obchodným menom M. V. partners, s.r.o., so sídlom Staničná 16/1062, 911 05 Trenčín, IČO: 36 337 617.

K výroku o treste

Odvolací súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanej rozsudkom súdu prvého stupňa za daných okolností nezodpovedá požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený okresným súdom obžalovanej vo výmere 3 roky považuje krajský súd za príliš prísny.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovanej, jej zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Krajský súd v zmysle vyššie uvedených právnych úvah za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky a zároveň obžalovanej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Obžalovanej bola uložená aj povinnosť počas skúšobnej doby strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom v sídle okresného súdu, v ktorého obvode je miesto pobytu obžalovanej, a to najmenej jedenkrát za kalendárny mesiac. Obžalovanej bolo uložené obmedzenie - podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Takto uložený trest považuje krajský súd s prihliadnutím na jednu pohľadujúcu okolnosť (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovanej.

K výroku o náhrade škody

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahraďiť poškodenej O. J. škodu vo výške 8 895,97 Eur (268 000,- Sk), ktorá pozostáva z poskytnutia pôžičky pre obžalovanú, a to v dvoch častiach po 4 447,99 Eur (134 000,- Sk) dňa 16.8.2007. Rovnako okresný súd postupoval správne, keď podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahraďiť poškodenej O. W.kodu vo výške 6 154,15 Eur (185 400,- Sk), ktorá pozostáva z poskytnutia pôžičky pre obžalovanú dňa 24.8.2007, ktorú poškodená O. J. za svoju matku vložila na účet, ktorý jej uviedla obžalovaná, č.ú. 2183838154/0200. V tomto smere preto odvolací súd nemal dôvod meniť napadnutý rozsudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.